

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Księżak

SSN Mirosław Sadowski

w sprawie ze skargi M. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie o sygn. II S [...], po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 9 marca 2022 r.,

pozostawia bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pismem z 13 grudnia 2021 r. M. S. (dalej: skarżący) wystąpił do Sądu Najwyższego o stwierdzenie, że w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w [...] pod sygn. akt II S [...], tj. w sprawie ze skargi wniesionej przez skarżącego na przewlekłość postępowania przed Sądem Okręgowym w L. (V S [...]), doszło do naruszenia prawa strony do rozpoznania powyższej sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

Skarżący domagał się:

- 1) stwierdzenia przewlekłości postępowania w powyższej sprawie;
- 2) przyznania skarżącemu od Skarbu Państwa kwoty 20.000 zł tytułem odszkodowania;
- 3) wydania przez Sąd Najwyższy zalecenia o zaprzestaniu postępowań bezprzedmiotowych na rzecz zajęcia się sprawami skarżącego.

Postanowieniem z 6 października 2021 r. (II S [...]) Sąd Apelacyjny w [...] pozostawił skargę skarżącego bez rozpoznania. W uzasadnieniu powyższego postanowienia wskazano, że skarga na przewlekłość postępowania była niedopuszczalna z uwagi na to, że nie przysługuje ona w przypadku postępowań, które same dotyczą skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Natomiast zgodnie z art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, dopuszczalne jest wniesienie skargi na przewlekłość postępowania wyłącznie w sprawach postępowań wymienionych enumeratywnie w powołanym przepisie. Zawiera on katalog zamknięty, którego zakres nie może zostać poszerzony o żadne dodatkowe kategorie postępowań. W zestawieniu tym nie uwzględniono postępowania ze skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. W związku z tym słusznie przyjął Sąd Apelacyjny w [...] w rozstrzygnięciu sprawy o sygn. akt II S [...], że skarga na przewlekłość postępowania we wskazanym przypadku nie przysługiwała (podobnie np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 19 września 2019 r.,

I NSP 93/19; z 24 maja 2019 r., I NSP 35/19; z 13 kwietnia 2018 r., KSP 14/18). Z tych względów również niniejsza skarga na przewlekłość postępowania nie może być merytorycznie rozpoznana.

Z powodów wskazanych wyżej nie jest możliwe merytoryczne rozpoznanie niniejszej skargi. W konsekwencji Sąd Najwyższy, na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 623 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, Sąd Najwyższy zwolnił skarżącego od opłaty oraz od wydatków niniejszego postępowania.